

TADY BUDE POHODA,
I KDYBY NÁS TO MĚLO STÁT ŽIVOT!

≡ AHOJ ≡

OSADA

DRUHÁ SÉRIE ÚSPĚŠNÉHO SERIÁLU
OD 1. ZÁŘÍ KAŽDÝ PÁTEK NA ČT1

 Česká televize

OSADA

Po dvou letech se štáb režiséra Radka Bajgara vrátil na místo činu, do malebného kraje Berounky a nižborských rybníků, aby ve fiktivní osadě Záhoří natočil druhou řadu úspěšného komediálního seriálu. Každá z oblíbených postav za ty dva roky prošla vývojem, vzájemné vztahy se vyostřily a v Osadě teď panuje poněkud výbušnější atmosféra. Južanovi už nemusejí předstírat, že nejsou bohatí, ale Radka se teď bezostyšně chlubí majetkem a v Záhoří získává minusové body. Zájezdem do Karibiku si u ostatních osadníků také moc nepomohou. Milan Rubal na Helenu chorobně žárlí, ona si zas myslí, že má na víc. Jejich vztah připomíná běh přes minové pole. U Srovnalů je také rušno. Zatímco David dál propadá fenoménu chataření, výchova dvouleté Karolínky přerůstá Ivaně přes hlavu. Neposlouchá argumenty, ale monitor dechu. Krausová je zas přesvědčená, že má pití pod kontrolou, ale celé víkendy nasává jako houba. Největší posun pak udělal líný policista Michal Franěk. Vloni si udělal psychologický kurz a dnes provozuje v Kýhosově chatě značně podezřelou poradnu. Specializuje se na mladé dívky. Snad v důsledku toho se spisovatelka Lucka Rybáková vzdá psaní románů červené knihovny a pouští se do kriminálek plných vražd. A pak jsou zde noví osadníci Kociánovi, kteří nevynechají jedinou příležitost k hádce. Fanda je lehce omezený taxikář z Chomutova, jeho manželka se léčí s nervy a problémové děti Renda s Marcelkou se sotva vyhrabaly z puberty. Tuhle sezonu to zkrátka na pohodu v Osadě nevypadá.

SCENÁRISTA PETR KOLEČKO

Píše pro divadlo, film i televizi. Publikum zná osudy postav dramatika a scenáristy Petra Kolečka z inscenací Britney Goes to Heaven nebo Federer-Nadal, na filmovém plátně je sledovalo ve snímcích Masaryk či Zbožňovaný a znají je také diváci seriálů Čtvrtá hvězda, Trpaslík, MOST! i Osada. Pro Českou televizi poprvé připravil pokračování své série. Právě Osady.

Jaký byl pro vás návrat do fiktivní osady Záhoří?

Je vždy trochu náročné se do projektů vracet, protože než se vyhodnotí, že první série byla úspěšná, tak uplynou třeba dva roky a člověk už je myšlenkami jinde. Proto jsme s Janem Prušinovským nedělali ani pokračování Čtvrté hvězdy, ani Trpaslíka. Tady jsme ale nakonec našli cestu, jak se znovu pobavit.

Která z postav z první řady bude mít v pokračování nejvýraznější vývoj?

Všichni tak nějak dospěli. Oproti první sérii jsme se posunuli asi dva až tři roky dál. Hodně je to postavené na vztahu Rubalová-Rubal, což jsou takové Manuela a Don Fernando v našem pojetí. Srovnalovi mají dítě a Franěk se hodně vyvíjí.

Chatová oblast, to je mikrosvět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Myslím si, že jenom pozitivní. Jezdí tam na víkend, kde žijí takový druhý život. Já mám teď dům na Nymbursku, kde máme také partu a kde se hraje fotbal třetí třídy. Je příjemné, že člověk má svět, do kterého uteče od určitých věcí. A pak je zase dobré se vrátit do města. Všechno má svá pro a proti.

Policista Franěk byl v první řadě Osady jedinou postavou, která neměla v Záhoří žádnou nemovitost. Jaký bude mít v nových dílech důvod se mezi chatáře vracet?

Nerad bych prozrazoval, ale bude mít svoje pohnutky. Jeho důvody jsou vždycky ze stejné oblasti, což jsou ženy.

První řadu Osady provázely mimořádně kladné ohlasy diváků. Jaké reakce se k vám dostaly?

Je to pravděpodobně moje první věc, na kterou se dívají celé rodiny, a to je moc fajn. A možná poprvé zažívám, že lidé jsou rádi, že je to takové milé. Zatím jsem měl k seriálům ohlasy, že to je dobré, protože to je takové hovadské, pankáčské.

A které vás překvapily?

Nic si teď nevybavuji.

Pohoda je pro Osadu nezbytná. Kdo se o ni ve druhé řadě zaslouží nejvíc?

Snažíme se vždycky najít nějaké překvapení pro diváky, takže bych nerad prozrazoval. Jsou tam lidé, kteří se o ně zaslouží nejvíc, a myslím, že bude zajímavé, z jakého zdroje to vzejde.

Jak vy si slovo pohoda definujete sám pro sebe?

Rád si jako kulisu vždycky v červenci pustím Tour de France a piju u toho červené víno. Ale už dlouho jsem si to neušil. Pořád mám nějakou práci a tři děti. Pohoda pro mě teď znamená něco docela složitě dosažitelného, spíš mám jen takové krátké segmenty.

Jak pohodová byla scenáristická práce na Osadě?

Píšeme to pod určitým časovým tlakem, scénáře se musí včas odevzdat, takže to úplně pohodové není. Ale i přes ten stres mě to baví. Vždycky jsem se ponořil do světa v Záhoří a píšu rád.

REŽISÉR RADEK BAJGAR

S Jiřím Bartoškou si ověřoval Teorii tygra, Ivu Janžurovou pasoval na Teroristku a z Jiřího Langmajera, Ivany Chýlkové, Lenky Vlasákové a mnoha dalších udělal Neviditelné. Před dvěma lety si připsal další spolupráci s Českou televizí a ve filmografii režiséra Radka Bajgara přibyla Osada.

Zhruba po čtyřiceti měsících jste se vrátil do Osady. S jakou emocí?

Jako domů. Jako když jsem coby děcko jezdil na tábory. Každý rok přijede stejná stará parta a má ty stejné fóry. Místo táborové jídelny catering. A spousta zábavy. Není tam nuda, jak to někdy na dovolených bývá.

Koho už v nových dílech diváci neuvidí a na koho se mohou těšit?

Skoro všichni zůstávají. Odstěhovali se jen obyvatelé jediné chaty, tedy Pavel Nový, Jana Švandová, Jaromír Dulava a Lucie Pernetová. Místo nich se objeví nová rodina – taková ti typičtí, věčně naštvaní Češi. Velmi dobře je hrají Marek Daniel s Ivanou Uhlířovou. A mají dva dorostence v podání naprosto geniálních mladých herců Karolíny Kněží a Tomáše Daleckého. Oba jsou budoucími komediálními hvězdami.

Partnerské a rodinné vztahy i soužití několika rodin z různých sociálních vrstev na poměrně malém a specifickém prostoru. Budete na tato témata z první řady navazovat i v nových epizodách?

Ano, to je princip tohoto projektu. Zajímá nás, jak spolu mohou vyjít úplně rozdílní lidé, kteří pocházejí z různých prostředí, měst, sociální úrovně, kteří nepochybně zcela jinak volí. Ve dvojce ale bude víc partnerských problémů, stejně se kolem toho naše životy většinou točí. Nejvýrazněji ve vztahu Rubalů, což je Petra Nesvačilová a Radek Holub, kteří se spolu různě schází a rozchází a přivádí si nové partnery. Bude to velmi bouřlivý vztah. U Srovnalových, což je Martin Myšíčka a Pavla Beretová, tam naopak vnese novou dynamiku dvouletá holčička, kterou si upletli v první řadě. Južan se nám zblázní, bývalý policajt Franěk v podání Standy Majera

už pošuk je, což zase nebrání Luce Rybákové, hraje ji Ivana Chýlková, aby ho navzdory všemu milovala.

Kolik nápadů a dobrých rad od chatařů ze svého okolí jste po odvysílání první řady dostal?

Vlastně vůbec žádné. Scenárista Petr Kolečko ani já chatu nemáme a nikdy jsme neměli, skoro žádné chataře neznáme, spíš lidi, kteří mají chalupy. Takže si ten chatařský život v podstatě jen představujeme, domýšlíme. Nejde nám o chataření. Pracujeme s metaforou velkého světa, který jsme vměstnali do chatařské osady. Na malém prostoru tu vedle sebe žijí lidé, kteří se do nějakého harmonického soužití vlastně nutí. Společné je pro ně mnohdy jenom to, že v dané lokalitě vlastní chatu. Snažíme se pro ně mít pochopení. Proto mám tak rád třeba postavu Rubala, což je na jedné straně idiot, který by volil extremisty, a na druhé straně je nám ho líto a rozumíme mu. Máme ho rádi, protože člověk vidí, že to je v jeho případě jenom boj s vlastním sebevědomím. V podstatě většina podobných vlastenců s tendencí k extremismu má jen mindrák a problém se sebevědomím.

Co vás z diváckých reakcí na první řadu upoutalo?

Divácké reakce moc nesleduju, nejde to. Každý to vidí jinak, každý si něco myslí, má jiné zkušenosti, preference. Když chcete něco vytvořit, musíte to dělat po svém, jinak to zaručeně nebude fungovat. Když se budu snažit dělat humor tak, aby to někomu vyhovovalo, dopadne to zcela jistě špatně. Když ho budu dělat tak, jak já si představuju, tak to buď vyjde, nebo ne. Ale je naděje, že se ke mně někdo připojí. A takhle to máme nastavené s Petrem Kolečkem. Takže na divácké ohlasy jsme moc nedali.

Je ve vašem hereckém obsazení někdo, kdo si boty své postavy vychodil nejlépe a kdo se se svojí postavou identifikoval tak, že vás až překvapilo, jaký to je výborný chatař?

To skoro platí o všech. Už v maskérně se proměňovali na chataře a na plac přicházeli v roli. Ale myslím si, že úplně mimořádný výkon odvedl Standa Majer v roli Fraňka. To je role, která je vážně těžká, protože Franěk je mimořádný debil, skoro to nejde obhájit, ale Standovi se to podařilo. No, to je možná příliš silný výraz, ale zkrátka vychází mu ta postava velmi vtípně. Další, kterou považuju za fenomenální, je Rubal Radka Holuba. A také Rubalová Petry Nesvačilové. Bez pudu sebezáchovy se vrhla do úplně příšerné ženské postavy.

Už máte po dvou řadách Osady vyhlédnutou nějakou chatu? Zlákalo vás chataření?

Ne. Mám obytné auto, ve kterém trávím tak třetinu dní v roce, i v průběhu natáčení seriálu jsem v něm ty čtyři měsíce bydlel. To je taková chata na kolečkách. Můžete si vybírat místa i sousedy, připadá mi to tak jistější. Prostě chatu v žádné osadě nemám a mít asi nikdy nebudu.

PŘEHLED DÍLŮ

1. díl

Krávy se pasou, sluneční paprsky házejí prasátka na hladinu rybníka, kačeny vyvedly mladé... A nad tou idylou zní z chaty řev Milana Rubala. Po dvou letech návrat do Záhoří, jenže teď tu panuje poněkud výbušnější atmosféra. Bývalá pohoda? No jistě. Akorát že vůbec.

6. díl

Franěk si v Záhoří otevírá „Michalův psychologický institut“ a hned za ním začnou jezdit mladé klientky. Lucka Rybáková zuří. V osadě je takový blázinec, že pomoc psychologa budou brzy potřebovat všichni včetně Južanových ovcí.

2. díl

Aprílový víkend se v záhoří nese v duchu usmíření. Kocián už se nechová jako idiot, Helena se vrátí k Rubalovi, který jí vše odpustí, Krausová přestane nasávat, Srovnal se konečně vyspí, Franěk si najde pořádnou práci... Vlastně ne, tohle je také apríl.

7. díl

Helena zbourá zeď rozdělující chatu, jenže usmíření s Milanem je v nedohlednu. Podle Fraňka trpí Rubal traumatem z neoplačené nevěry. Proč si ale pořád dokola zpívá Zagorku?

3. díl

Jsou Velikonoce a osada se připravuje na pomlázku. Krausová vidává nad rybníkem zlaté prase, ale nikdo jí nevěří. Južan se zblázní a koupí kraslice za osmdesát tisíc. Radka má o něj strach. Renda si myslí, že Južan hulí, přitom sám skrývá velké tajemství. A proč začal Franěk mluvit jako psycholog? Zdá se, že v Záhoří už nikdy nic nebude jako dřív.

8. díl

Situace v Záhoří nadále eskaluje. Lucie Rybáková píše román, ve kterém se chce zbavit Fraňka, ale je stále těžší uvěřit, že plánovaná vražda je jen literární fikcí.

4. díl

Rubalovi se pořád stýská po Heleně, půjčí si od Krause Tóru, za noc ji přečte. Najde oporu ve víře a postaví v Záhoří zeď nářků, aby do ní mohl vložit své přání. Ale vrátí se mu Helena? A co to v Južanovic chatě tak bečí?

9. díl

Južan tvrdí, že není blázen, jenomže teď už mu nikdo nevěří. Marcelka má ban na instáči a Milan s Doláčem uspořádají v Záhoří vojenské manévry. Ještě že z osady zmizel Franěk. Nebo ne?

5. díl

Když se Helena vrátí do Záhoří i s milencem, ztratí Milan víru. Rozboří zeď nářků a rozpůlí jejich chatu. Takový je plán. Jenže v základech najde dělostřelecký granát z druhé světové války. Vztahy v osadě nemohou být výbušnější.

10. díl

V Záhoří nezůstal kámen na kameni. Řádí tu zloděj, Kociánovi chtějí prodat chatu. A co je nejhorší, Helena Rubalová se rozhodla kandidovat na náčelnici.

KOCIÁNOVI

„Naše rodina? To je taxikář s psychicky labilní ženou a s jeblejma dětma. Ale to úplně finále našich postav bylo i zlehka inspirováno představou nás, herců, po vzájemných diskuzích s Radkem Bajgarem, který má na výsledné charakteristice naší rodiny lví podíl. A nebudu nic moc dál prozrazovat. Vždyť to za chvíli divák sám uvidí. Já se strašně moc těším, protože si to nedovedu vůbec představit, ale když si vzpomenu na to občasné pracovní vzrůšo, tak doufám, že jsme v tom nejlepší slova smyslu do Osady zapadli.“

MAREK DANIEL

„Kociánovi nejsou úplně nejlepší partáci k táboráku. V Osadě nevytváříme bůhvíjak přátelskou atmosféru. Ani se o ni ne snažíme. Třeba jezdíme v Záhoří autem tam, kam by si ostatní vůbec nedovolili. Starousedlíci k nám tudíž mají rezervovanější přístup. Ale díl od dílu to bude lepší.“

IVANA UHLÍŘOVÁ

IVANA UHLÍŘOVÁ

Blanka Kociánová

Léto, příroda, chata – co vám tato slova asociují?

Ze všech těch tří slov vyřčených takto po sobě mám tíseň a úzkost. Vracejí mě do dětství, které jsem prožila v totalitě. A ta doba byla tísnivá. Teď už jejich význam vnímám posunutě. Už je to cestování, jsou to zážitky, a ne jenom hnusný konzervy a zoufalé útluky před šedí a stereotypem.

Vaše seriálová rodina je v Osadě nová. Jakou charakteristiku vám přisoudil scenárista Petr Kolečko?

Naše rodina je z Chomutova. Moje postava je účetní, můj manžel je taxikář a ani jeden z nás rozhodně není zrozen k chataření. Nemovitost v Záhoří jsme zdělili a výrazným rysem našich charakterů je, že za každých okolností chceme pro sebe urvat co nejvíc. Takhle nám Petr Kolečko naše postavy ve scénářích postavil. Ale v rozhovorech s Markem Danielem, s režisérem Radkem Bajgarem a i postupně během natáčení se tahle charakteristika částečně měnila. Marek i já jsme měli potřebu o svých postavách obsáhle diskutovat, ale v jistou chvíli bylo potřeba ustoupit, abychom Osadu vůbec v termínu dokončili. Moje hrdinka se tedy začala stávat oproti scénáři submisivnější. Dominantnější v naší seriálové rodině je otec, já hraji sice takovou klidnou a tichou matku, která ale, když se zavřou dveře, si také dokáže říct svoje.

S manželi Kociánovými začnou do Záhoří jezdit i jejich dvě dospívající děti. Co jsou zač tihle dorostenci?

Dcera i syn Kociánových, to je dokonalá ukázka toho, že čím přísnější rukou je rodiče vychovávají, tím se zvyšuje pravděpodobnost, že budou děti dělat pravý opak. Takže sociální sítě, mobilní telefony, marihuana za školou. Určitě to nejsou děti vedené k nějakému vzhledu do života.

Co pro pohodu v Osadě udělá vaše rodina?

Vůbec nic. Všechny štveme. Jsme zahleděni jen sami do sebe.

Kdo nebo co vás dostane do pohody?

Na natáčení určitě režisér, který mi věří, a herecký partner, který umí a chce naslouchat. I ten nejlepší scénář je pouze 2D verzí příběhu. Až režisér, herci a další profese ve štábu mu dávají 3D rozměr. Posouvají ho k uvěřitelnosti, k dokonalosti. A když je na place vůle k tomuto posouvání, tak to je přesně to, co mě dostává do pohody.

A co vás naopak dostane do nepohody?

Opak toho, co jsem právě popsala. Chápu, že ne pokaždé musí mít všichni stejný pohled na věc, ale když není patrná vůle k tomu, abychom se potkali na jedné cestě vedoucí k tomu nejlepšímu výsledku, abychom diskutovali, tak jsem zkrátka v nepohodě.

Taková chatová osada, stejně jako třeba divadelní soubor, to je mikrosvět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Soulad v přístupu i v názorech s ostatními, ta setkávání, o kterých jsem mluvila, jsou pro mě opravdu vzácná a důležitá. Mikrosvětů je mnoho. A když takový soulad najdete, tak je to zkrátka vzácnost. Hodně špatně mi dělá třeba průměrné přemýšlení. Ale tím neříkám, že ho sama nemám. Pravdu nemusí mít nikdo, nebo jí mohou mít všichni. Někomu se soulad se mnou může zdát nepředstavitelný, nereálný. Nesedneme si názorově, nebude nám blízký náš přístup k herectví, k životu. To se může stát a stává se to. Proto je důležité, aby v těch mikrosvětech došlo k setkání všech se všemi ve všech ohledech.

MAREK DANIEL

František Kocián

Léto, příroda, chata – co vám tahle slova asociují?

Léto mi asociuje horko, chlad chalupy, častější ranní nevstávání, shakespearovky (Letní shakespearovské slavnosti) a výlety na kole, kutilství. Příroda mi asociuje běhání, chůze, koupání na rozličných místech, záhon mé ženy, západ slunce za kopcem. Na pravé straně kopce pobíhají ovce a tele a na levé kozy. Zní to jak romantický kýč, ale fakt to na chalupě takhle máme. Chata mi asociuje Osadu II a pak ještě chatky dětí na táboře a trochu kajutu lodi.

Se kterými sousedy v Osadě má vaše rodina nejlepší a se kterou nejkomplicovanější vztah?

Jestli si to dobře vzpomínám, tak díky mé povaze nemá naše rodina v obecné rovině hezký vztah s nikým. Ale vybavuje se mi, že jsou i chvíle, kdy mě masíruje Pavla Beretová. Tedy asi s rodinou Srovnalových.

Jak zdatným, zkušeným chatařem je váš Kocián?

Nijak. Chce to vše jen „nalakovat“ a prodat. Nicméně k nějaké změně a katarzi dojde. Ale na to si počkáme, až to poběží.

Jakou praktickou chatařskou dovednost jste si při natáčení Osady osvojil?

Z pozice své postavy žádnou. Ale i kdybych hrál postavu zručnou, tak bych si asi nemusel tolik osvojovat. Nejsem sice chatař, ale od dětství, tedy s velkou pauzou, jsem chalupář a věci spojené s péčí o ni mě víceméně baví a naplňují...

V Osadě zkrátka musí být za každou cenu pohoda. Jaká je vaše definice toho slova?

Pohoda, nebo vlastně „v pohodě“ je velice častá fráze v současné češtině a já sám, i když nerad, jsem tím zasažen. Bude to v poho... nezní pro mě nijak přitažlivě, ale prostě to ze mě taky lítá. Dle mého si seriál Osada z toho dělá trochu legraci a domnělá pohoda v něm je něco velice zamotaného, křečo-

vitého a něco, o čem postavy trochu jen sní. Ale ve výsledku je to pohoda, protože ony to doopravdy žijí. Tedy vnímám slovo pohoda a jeho definici trochu jako ironii. Ale zase ho použiju ve chvíli, kdy se mi stane něco, co úplně nechci, a vzápětí přijde omluva. V tu chvíli je u mě nejčastější: Dobrý, v pohodě... Takže u mě je to spíš, že je to krása nebo paráda nebo ty vole, to je úžasný! A může to být ledasco. Vana, moře, klid na louce, film, relax s blízkým. Prostě pohodička!

A co vás naopak dostane do nepohody?

To je opět široká otázka. Ale v globálu by se dalo říct, že lež v jakémkoliv své podobě a pak samozřejmě únava.

Co pro pohodu v Osadě udělá vaše postava?

Z devadesáti procent nic a z deseti to, co ostatní, ale v obráceném poměru. Vždyť seriál je prorostle samejma pakama. A to je na tom ten komické rozměr, a proto na to lidi koukají. Protože takový lidi jsou. A vlastně mají tu pohodu.

SROVNALOVI

„Obávám se, že Ivana Srovnalová, i když by si to moc přála, tak tentokrát úplně pohodu nevytváří. Má spoustu starostí se svou novou životní rolí. Ještěže má tak skvělého muže, který to vždy vše zahladí, a nakonec společně pohodu vytvoří.“

PAVLA BERETOVÁ

„Ve druhé řadě Osady máme zcela zásadní okolnost s Pavlou Beretovou, tedy mojí seriálovou Ivankou. Máme totiž dvouléto holčičku. Takže se všechno motá kolem naší dcery. Ivanka je celá vystrašená, co tu všechno číhá za nebezpečí, a já se jí snažím uklidňovat.“

MARTIN MYŠIČKA

MARTIN MYŠIČKA

David Srovnal

S jakou emoci jste se po dvou letech vracel do Osady?

Byl to takový, jak se říká, návrat na místo činu. Návrat ztraceného syna, ale to asi přeháním. Každopádně mě přepadla lehká nostalgie, zároveň těšení se na lidi, se kterými jsme se v Osadě setkávali. A překvapení, když jsme viděli první natáčecí den druhé řady, že se tam vlastně zdánlivě nic nezměnilo. Pociť, že jsme odjeli jen na týden a o víkendu se zase vrátili.

Vašemu ajťákoví s ambicí stát se náčelníkem Osady přibude velká zodpovědnost, ve druhé řadě bude otcem. Jak výrazně vám to promění priority v Záhoří?

Ta náčelnická ambice vlastně moc velká nebyla. Spíš to na Davida Srovnala tak něj spadlo. A ajťák to je, takže má v sobě to ajťácké racionální myšlení a zároveň i schopnost se něco rychle naučit. A je to starostlivý otec, který se snaží uklidnit svou ženu a postarat se o svoji malou holčičku.

Má váš David Srovnal ambici už od mala učit dcerku počítačové gramotnosti, nebo se spíš snaží předat jí zkušenosti nabyté v Osadě?

Ajťácké zkušenosti ne. Hlavně se snaží zajistit její bezpečí. A v osadě Záhoří pak řeší, aby byla zaručena ta pověstná pohoda. Náčelník je totiž za pohodu zodpovědný, ale nějak se mu to v nové řadě nedaří. Je v ní víc takových otevřených nesouladů nebo konfliktů, které musí chataři překonat.

Co tedy musí vaše postava udělat, aby pohodu zajistila?

Spíš tak hasím, co vznikne, a snažím se to urovnávat. David řeší problémy, než že by něco aktivně vymýšlel. I když... V jedné epizodě vymyslí takovou teambuildingovou hru, aby se ti lidé lépe propojili.

Naučil jste se při natáčení nějakou praktickou dovednost, kterou právě na své zahradě můžete využít?

V Osadě všechno předstíráme, takže asi ne. Ale třeba jsem se od chovatelů, kteří měli na starosti zvířata, dozvěděl něco o ovcích. Což tedy není tak úplně dovednost jako spíš znalost. Překvapilo mě, že jedna ovce nadojí denně jen dvě deci mléka. To pro mě byla šokující informace. Takže padesátihlavé stádo ovcí dá tolik mléka jako jedna pořádná kráva.

Přemýšlel jste o tom, co vaše postava, vaše rodina dělá v tom období, kdy nemůže jezdit do Osady?

Moje postava je určitě hodně v práci, takže domácnost a výchovu řeší hlavně manželka Ivanka. David vydělává peníze pro rodinu a snaží se manželce ulevit, protože ona je z toho všeho dost ve stresu. Takhle nějak si představuji jejich městský život.

PAVLA BERETOVÁ

Ivana Srovnalová

S jakou emoci jste se vracela do okolí Nižboru, do seriálové chatové osady Záhoří?

Myslím, že ta hlavní emoce se nedá nazvat jinak než pohoda.

Jak to máte s návraty v reálném životě?

V něčem jsem kočovnicka a nerada se vracím, ale jsou místa, kam se budu vracet ráda vždy. Asi nejsilněji toto cítím ve svých milovaných Beskydech.

V Osadě musí být pohoda. Jaká je vaše definice toho slova?

Nedělat zbytečnosti.

A co vás naopak zaručeně dostane do nepohody?

Když musím dělat zbytečnosti.

Co nečekaného připsal scenárista Petr Kolečko vaší Ivaně Srovnalové do druhé řady Osady?

Pro mě byla nečekaně rozjitřená, z chytré holky se trošku stal uzlíček emocí, ale to asi souvisí právě s její novou rolí maminky.

Taková chatová osada, to je mikrosvět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Musím se přiznat, že jsem nikdy v žádné komunitě nežila, takže zkušenost nemám. Miluju lidi, ale i svou samotu a soukromí. Já bych asi takové soužití nezvládla.

Jaké divácké reakce na Osadu se k vám po odvysílání premiérové první řady dostaly?

Z toho, co se ke mně dostává, to vypadá, že lidi Osadu milují. Kde se ocitnu, lidi za mnou chodí a ptají se, kdy už konečně bude pokračování, že se už dlouho takhle nepobavili. Tak věřím, že je teď nezklameme a že budou zase s postavami z Osady rádi trávit večery.

Je nějaká chatařská dovednost, kterou jste si osvojila při natáčení, a je pro vás praktická i ve vašem soukromém životě?

No, já osobně jsem se asi nic nenaučila, ale kdybych potřebovala utěsnit studnu, vím, kterým kolegům zavolat.

Přemýšlela jste o tom, co vaše postava dělá v zimním období, kdy nemůže jezdit do Osady?

Ivanka rozhodně hodně čte a pravděpodobně chodí s manželem do technického muzea.

„Helena Rubalová má ve druhé Osadě takovou lehkou pauzu, kdy na chvíli Záhřeb opustí a pak se zase vrátí. To jsem při čtení scénářů nečekala a chtěla jsem okamžitě volat Petru Kolečkovi, že se zbláznil. Ale bylo to super a díky tomu má postava Heleny v pokračování větší grády.“

PETRA NESVAČILOVÁ

RUBALOVI

„Naši seriálovou chatu jsem si vlastníma rukama přímo nevyzdobil, ale do první série jsem si udělal náčelnickou hůl k ohni. Nožem jsem si na ni udělal svoje zářezy. Byl to originál a rekvizitář ji po dvou letech našli a dali mi ji i do nových dílů.“

RADEK HOLUB

PETRA NESVAČILOVÁ

Helena Rubalová

S jakou emocí jste se vracela do okolí Nižboru, do seriálové chatové osady Záhoří?

S tou nejhezčí a největším těšením. Dodnes, když jdu se svojí dcerou ven a už jsou letní dny, klid a šumí stromy, tak si na to natáčení vzpomenu. Bylo to jako na chalupě u babičky.

Jak to máte s návraty v reálném životě?

Mám je ráda. Ráda se vracím domů a třeba i do Karlových Varů nebo do obchodů s dobrými botami. V Osadě musí být pohoda. Jaká je vaše definice toho slova? Vnitřní klid. Je jedno, kde jste.

A co vás naopak zaručeně dostane do nepohody?

Když se člověk střetne s blbostí.

Co pro pohodu v Záhoří udělá vaše postava?

Lečo. Dobrý střih, dobře umytá hlava a nějaká ta masáž – samozřejmě, že má Helena dobře zpracovaného manžela.

Taková chatová osada, to je mikrovět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Nejsem komunitní typ a nikdy jsem nebyla. Mám z těch komunit úzkost, ale miluji přírodu, chalupy, chaty. Jen bych nedala to, jak si nějakým způsobem všichni vidí do talíře.

Manželé Rubalovi jsou v Záhoří nepřehlédnutelnými obyvateli. Jaké divácké reakce na Osadu se k vám po odvysílání premiérové první řady dostaly?

Jen ty pozitivní. Lidé říkají hlášky *lečo léčí*, říkají mi *lásečko*, chtějí po mně slovo *Milane*. Někým způsobem se v seriálu každý našel. Každý má souseda, každý má takovou vnitřní osadu.

RADEK HOLUB

Milan Rubal

Nostalgie, radost z návratu, nebo obava o úspěch druhého pokračování? S jakými pocity jste se vracel do Osady?

Jako bychom nikdy neodjeli. Jako bychom bez přestání pokračovali. Jako by ty dva roky vůbec nebyly. Tu naši fiktivní osadu jsem si přivlastnil. I tu vlastní seriálovou chatičku jsem si přivlastnil. Byl jsem i docela žárlivý, když se do chaty Rubalových přišli podívat nějakí cizí lidé. Byla to sice jen dekorace, která po natáčení zmizela, ale takhle jsem si tu osadu přivlastnil. A několikrát jsem tam i přespal. Sám, bez kolegů i členů štábu. Chaty osaměly, obklopil je naprostý klid. To byl ten nejkrásnější čas, co jsem tam zažil.

Je nějaká dovednost, kterou jste si díky seriálu Osada osvojil? Diváci znají scény s motorovou pilou, křovinořezem...

Přiznávám, že jsem se bál motorové pily. Jednou jsem totiž viděl, jak vyletěl z motorové pily řetěz a letěl kolem hlavy mého souseda. A až při natáčení Osady jsem se toho strachu z motorové pily zbavil. Možná, že si ji dokonce koupím.

Manželé Rubalovi byli nepřehlédnutelní také díky svému oblečení. Máte ve druhé řadě stejné kostýmy?

Stejně, akorát ty moje museli kostyměři popustit, protože jsem trošku ztloustnul.

Bude pohoda i v druhé sérii?

No pohoda... Nejdřív se nám to tam celé rozpadne a pak se to zase začne pomalu zpátky stmelovat.

Co pro osadní pohodu budete muset udělat vy se svým Rubalem?

Hlavně ho zklidnit a přivést ho k velkorysosti, aby nebyl takový macho, jakým býval.

Co dělá Rubal od podzimu do jara, když nejedí na chatu?

Chodí do práce, do kadeřnického salonu své ženy. To diváci vědí z první řady. Ale co dělají v zimě o víkendech, to nevím. Zimní měsíce v jejich bytě, to musí být pro Rubala peklo...

Seriál Osada měl mimořádný divácký úspěch. Oslovují vás lidé na ulici často jako chataře Rubala?

Jednou jsem šel po Praze a jelo kolem popelářské auto. A řidič toho popelářského auta na mě volá: „Ahoj Milane, ty jsi náš náčelník!“

„Šimon Kraus miluje náboženská pravidla víc než rodinnou pohodu; dokonce víc než Boha, ve kterého věří. Pravidla jsou pro něj důležitější než vztahy. Zkrátka Kraus pohodu nevytváří, Kraus je otravný sebestředný blb. A to je dobře, jinak by s ním byla nuda. Já tuto svou postavu miluju. Rád hraju sobecké egocentriky.“

JOSEF POLÁŠEK

KRAUSOVI

„Umím sekát dřevo, kosit louku taky, ale nebylo to po mně při natáčení chtěno, tudíž o tom příliš kolegů ani neví. Snad ani režisér. Protože kdyby to Radek Bajgar věděl, tak by mi určitě něco takového do nějaké scény v seriálu Osada zařadil.“

JANA PLODKOVÁ

„Arnoštka si pořád užívá svých pubertálních let. Možná to u ní trvá déle, než by mělo. Zároveň se snaží zařadit do dospělácké party a někdy se jí to i podaří. Začne vnímat nová stadia vztahu s Hynkem a musí se postavit novým problémům, které do života dospělých prostě patří.“

KAROLÍNA LEA NOVÁKOVÁ

JANA PLODKOVÁ

Dagmar Krausová

Po dvou letech zpátky v chatařské Osadě. Jakou emoci jste měla při návratu na Berounsko?

Říkala jsem si, jaké to bude. Zdali navážeme tam, kde jsme skončili v první sérii, či už se navázat nedá. A podařilo se. Návrat na Berounsko byl návratem „domů“. Vše bylo na svém místě a parta kolem nás rovněž.

Bude vaše seriálová rodina Krausových opět v chatové osadě praktikovat židovské zvyky, tradice?

Ano, v tomto směru je Šimon neoblomný. Naštěstí Dáša se jen tak nedá a mám dojem, že mu v této nové sérii slušně zavaří.

Je nějaká praktická dovednost, kterou jste se při natáčení Osady naučila a aplikujete ji ve svém osobním životě?

Než naučila, tak spíš více praktikovala. A tím je kochání se. Během čekání na záběr, na svoji scénu, jsem si pokaždé našla nějaké místečko, kde jsem nebyla kameře v dohledu, a kochala se. Na rybníku se vždycky odehrávala spousta zajímavých věcí.

Dagmar Krausová má jeden velmi oblíbený nápoj. Bude i v druhé řadě Osady sklenka s vínem nezbytnou rekvizitou vaší postavy?

Ano. Mohu říct, že rekvizitáři měli v tomto směru s postavou Dagmary mnohem více práce. Neustále museli dohlížet, aby měla dolito.

V první řadě seriálu jste byla ironickou glosátorkou dění v Osadě. Bude Krausová taková v nových epizodách?

Ironie ani v druhé řadě nezmizí. Což mi je na postavě Dášy sympatické. Nadhled a odstup neztrácí, ačkoliv je značně ovíněna.

V seriálu máte dospívající dceru. Puberta skončila, nebo pokračují trable s prvními láskami?

Zdá se, že puberta pokročila a díky mamince bude dcera nucena převzít řadu situací do vlastních rukou.

Přemýšlela jste o tom, co vaše seriálová rodina dělá v zimě, kdy se obvykle na chatu nejezdí?

Mám dojem, že nic dramatického se u Krausových v zimě neděje. Bohužel ani chladné počasí nezmění Šimonovy rituály. Šábés nezamrzne. Jednu výhodu ale zima ve městě má. Nemusíme topit v kamnech, nemusíme vstávat, abychom společnými silami poslali na chatě polínko do kamen. A naše dcera s námi nemusí trávit tolik času.

První série se setkala s mimořádným ohlasem. Co vás překvapilo z diváckých reakcí?

Byla jsem potěšena, že atmosféra z natáčení se přenesla na diváky. Ta naše „pohoda“ k nim doputovala a mnohé hlášky ze seriálu se uchytily. Pokaždé mě překvapí, když mi někdo napíše, jakou radost mu to přineslo a co v rodině nejčastěji používají. V mém případě je to tahle věta ze scénáře: *Je šábés!*

JOSEF POLÁŠEK

Šimon Kraus

Návraty vyvolávají emoce. Které to byly ve vašem případě po návratu do seriálového Záhoří?

Radost.

Jak to máte vy s návraty v reálném životě?

Moc rád se vracím na stará místa, pokochám se a ještě raději skáču zpět do reality. A to ne proto, že není zdravé být příliš sentimentální, ale jednoduše to tak mám.

Jak moc se budou osadníci snažit o pohodu v Záhoří ve druhé sérii?

Vždycky se snažili a snažit budou, vzrušující je na tom to divákovy čekání, kde se to zvrtně. A ono jo, to je očekávatelné, ovšem neočekávatelné je, jak se to zvrtně a koho se to bude týkat.

Jak přesně si pohodu definujete vy?

Definici nemám, jen nějaké představy pohody. Jedna z nich je nenervovat se. Můžete mít problémy, anebo věci k řešení. Pohoda je vlastně úhel pohledu.

A co vás naopak zaručeně dostane do nepohody?

Nevyspání.

Co do nových dílů připsal scenárista Petr Kolečko vaší rodině Krausových?

Krausová trochu víc sahá po flašce, ale nedevasuje ji to, naopak je kreativnější, vtipnější a Janička je v této postavě úžasná. Jinak do seriálu připsal nové postavy, které se do osady přistěhují. Krausovi s nimi moc do činění nemají, ale myslím, že jsou to taky pěkní výlupci.

Co nečekaného se vaší postavě přihodí ve druhé řadě?

Nemůžu zas až tolik prozrazovat.

Taková chatová osada, to je mikrosvět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Každá komunita, ať už jsou to chataři, motorkáři, pivaři, nebo horolezci, je o lidech. Když si povahově sednou, tak věřím, že zažívají úžasné společné chvíle v tom, co je baví a spojuje. Ovšem ne vždy si plně můžete ty lidi vybírat. Například v osadě sousedy. To může mít své minusy. Když jsem byl dítě, naši měli chalupu na samotě. Ta samota, obklopená lesem loukou a potokem, mi vyhovovala jaksí víc.

Je nějaká chatařská dovednost, kterou jste si osvojil při natáčení a je pro vás praktická i ve vašem soukromém životě?

Ano, jistě. Myslím, že spolu s Janou Plodkovou bychom mohli být mistři světa v přikládání polen do kamen pomocí křesla. V praktickém životě je mi to k prdu.

Přemýšlel jste o tom, co vaše postava a vaše rodina dělají v zimním období, kdy nemůže jezdit do osady?

To by mě taky zajímalo. Osobně si představuju Krausovy na sídlišti v pěkném paneláčku. Kraus čte nebo se modlí a Krausová pije. Vlastně stejná činnost, jen jiné prostředí. To je vlastně taky změna, což?

KAROLÍNA LEA NOVÁKOVÁ

Arnoštka Krausová

Ve druhé řadě Osady se vracíte ke své postavě Arnoštky Krausové. Máte ráda návraty?

Toto byl můj první návrat do herecké role. Byla to skvělá zkušenost. Arnoštku jsem si už během první série oblíbila, takže jsem se velmi těšila, když jsem zjistila, že Osada bude pokračovat. Natáčení bylo ještě krásnější než to pro první sérii a hned po dokončení mi atmosféra z natáčení začala velmi chybět.

Bude rodina Krausových stále tak košer jako v první řadě?

Košer historie v naší rodině je velmi hluboká, ale myslím, že v druhé sérii se pár věcí dostane trochu více na hranici nekošer života.

Najdou rodiče větší pochopení pro dospívající dívku?

Arnoštka je docela komplikovaná osobnost, ale rodiče si k ní našli cestu i přes všechny problémy, které ji na její pubertácké cestě potkaly. Byli tam pro ni v první sérii a v druhé zůstanou na stejném místě.

Jak se podle vás scenáristovi Petru Kolečkovi povedlo napsat postavu dospívajícího děvčete? Trefil se, na základě vašich zkušeností, co nejlíže realitě?

Realitě to bohužel tolik přiblížit nemohu, protože moje rodiče se moc mé herecké rodině v Osadě nepodobají. Ale role se mi hrála velmi přirozeně a všechno mi jako dívce tohoto věku dávalo smysl. Myslím, že Petr Kolečko udělal skvělou práci a ztvárnil ideální osobnost pro tuto roli.

V Osadě se budou zabydlovat noví sousedé? Budete s nimi zadobře?

Nebudu nic prozrazovat, jen jednoduše řeknu, že Arnoštka si je musela nejdříve trošičku prohlédnout. Jakou taktiku na to zvolila, už říct nemohu.

Která rodina z pohledu vaší postavy teenagera vám přišla nejzábavnější, nejbizarnější?

Už z natáčení si pamatuji, že jsem se smíchem kácela na kolena při různých replikách, které byly napsané pro pár Roubalových. Radek Holub a Petra Nesvačilová mě vždycky dokázali rozesmát i ve chvílích, ve kterých bych se smát vůbec neměla. Jejich linka ve scénáři mě bavila už v první sérii, ale v té druhé je snad ještě lepší.

Která je vám naopak nejbližší, je pro vás největším vzorem ideální rodiny?

Tak samozřejmě, nejbližší jsou mi Krausovi. Nevím, jestli je to úplně ideální rodina, ale pochybuji, že nějaká taková vůbec existuje. Každá rodina je něčím zajímavá a výjimečná, takže Krasovi u mě určitě vítězí.

Co pro pohodu ve druhé řadě Osady bude dělat vaše postava?

Popravdě si myslím, že kromě krátkého období, které Arnoštka musí věnovat sobě, tam toho klidu tolik mít nebude. Hynek v její hlavě běhá furt a ani běhat nepřestane.

Co rodina, to výrazná herecká osobnost. Jak vás kolegové přijali?

Už od první série jsem se při natáčení cítila jako doma. Byla to opravdu nádherná příležitost a myslím, že vzpomínky na tuto natáčení mě nikdy neopustí. S Janou Plodkovou a Pepou Poláškem jsme měli krásný vztah. Myslím, že nám to spolu fungovalo jako skutečné rodině.

FILIP FRANTIŠEK ČERVENKA

Hynek Južan

Ve druhé řadě Osady se vracíte ke své postavě Hynka Južana? Máte rád návraty?

Návrat Hynka Južana jsem si moc užil. Před ním jsem se k postavě vrátil snad jen jednou, a to v jednom seriálu na komerční stanici. Ale tam jsem neměl toho prostoru tolik jako u Osady. Navíc Hynek stejně jako všechny postavy ze Záhoří prošel určitou proměnou. Děj se posunul o několik let a to je pro dospívajícího kluka obrovský skok. Takže ano. Užil jsem si to moc a bavil mě jeho vývoj, kdy už z něj je mladý dospělý muž, má vlastní práci a dokáže se už postavit Arnoštce. Občas. Hynek je zkrátka z puberty venku, ale to, co pro něj mají Južanovic nachystané, na to se připravit nikde nedokázal. Občas už si dá s rodiči sklenku a není pořád pod jejich drobnohledem, což mu určitě prospělo.

Južanovi ke konci první série přestali skrývat své bohatství. Je něco, co budou skrývat ve druhé řadě?

Južanovic budou vždycky něco skrývat. Ano, i ve druhé řadě se něco objeví. Nerad bych to prozradil.

Která rodina je vám nejbližší, je pro vás největším vzorem ideální rodiny?

Nejbližší mi jsou Južanovic. Ale ideální... to nějak nedokážu vymyslet. Srovnalovic se zdají jako krásná moderní rodinka, ale zatím jsem neviděl jejich domácnost s teenagerem. Krausovic se zdají jako poklidná rodinka, dokud jim Kraus zase doma neudělá bláznivec... Mně přijde, že každá rodinka je zde napsaná tak, aby měla nějakou bláznivou a úchylnou linku. Ale u všech se později zase ukáže, jak jsou to dobří lidé a mají se rádi. Takže ta ideální je pro mě, světe div se, rodina Južanovic. Ale jen proto, že už vím, jak mezi nimi žít.

Co pro pohodu ve druhé řadě Osady bude dělat vaše postava?

Moje postava se pokusí vypořádat s tátou Južanem, který by Hynkovu pohodu mohl dost zničit.

V seriálu MOST! vám scenárista Petr Kolečko přisoudil také poměrně specifickou rodinu. Jak si v tom kontrastu stojí Južanovi?

Južanovic jsou mnohem klidnější rodinka. Nejenže rodiče nejsou rozvedení, ale na rozdíl od Lušana papá Južan neovlivňuje rasové vnímání v Česku, nepral se v Chanově a ani nezavodí se svým synem po nocích na autodromu. Obě rodiny jsou krásné, ale jen v jedné bude člověk mít „docela“ klidný život.

Co rodina, to výrazná herecká osobnost. Jak vás kolegové přijali?

Kolegové byli tak zlatí, jak si jenom člověk dokáže představit. Seriály MOST! a Osada byly moje nejpříjemnější a nejkrásnější natáčení. Ať už díky krásným příběhům, nebo díky úžasným kolegům.

„V první sérii Južanovi své bohatství před ostatními osadníky skrývali, ale stejně to na ně nakonec prasklo. A motiv závidi se vyčerpal. Ve druhé řadě už se k němu nevracíme.“

IGOR BAREŠ

JUŽANOVI

„V Osadě jsem se nejvíc zamiloval do Južanovic. Samozřejmě kvůli tomu, že jsem v jejich rodině prožil nejvíce času. Ale celkově koncept jejich rodiny, kdy je dospívající kluk mezi hodnou, ale rozhodnou Južanovou a rázným, ale občas přitroublým Južanem, mi přijde hodně zábavný. Hlavně v momentě, kdy si Hynek začne uvědomovat, ať se mu to líbí, nebo ne, že je svému otci dost podobný.“

FILIP FRANTIŠEK ČERVENKA

„V pokračování Osady konečně nemám takové ty tepláky z tržnice a obnošené oblečení, do kterého jsme se převlékali před příjezdem na chatu v první řadě seriálu. Ale v nových dílech už jsem do přírody vyrazil v milionářském outfitu.“

EVA LEINWEBEROVÁ

EVA LEINWEBEROVÁ

Radka Južanová

Do Záhoří se dva roky po premiéře seriálu Osada vrací chataři. Jak jste reagovala na zprávu o natáčení nových dílů?

To byla radost. Moc jsem se do té naší fiktivní osady těšila, protože ta první série se, myslím, podařila. Jak umělecky, tak i lidsky. Takže člověk opravdu chtěl, aby se to zopakovalo.

Kolik diváckých reakcí jste zaregistrovala po první sérii?

V mém bezprostředním okolí jich zase tolik nebylo. Ale už se mi občas stane, že jdu do obchodu a tam mě někdo zastaví. Buď se chce vyfotit, nebo řekne, že se jim Osada líbila. Tak tyhle reakce mám nejčastěji. Nebo se to samé děje třeba taky v tramvaji, což se mi předtím úplně nestávalo.

Jak výrazný vývoj čeká v premiérových epizodách vaši Radku Južanovou?

Spíš než Radka se mění její manžel a na to musí reagovat. Jinak Južanová je taková konzistentní moravská žena, která moc názory nemění a nestřídá.

Kdo teď bude narušovat pověstnou pohodu v Osadě?

My, Južanovi, máme velký problém v rodině. Nechci prozrazovat, ale na nás, potažmo na manžela padlo neštěstí. Taková jako nemoc bych řekla. Takže celá rodina bojujeme s nemocí.

A v rámci celého osazenstva Osady – jak moc se proměňují vaši sousedé chataři?

Přistěhovali se k nám trošičku necitliví sousedé, jmenují se Kociánovi. Jinak zůstala stará parta bez větších změn.

IGOR BAREŠ

Petr Južan

Co vám z chatařských dovedností, které jste se naučila při natáčení, zůstalo do života?

Zkušenou chatařkou jsem byla už předtím. Spíš jsem tedy ze svého osobního života přinášela svoje poznatky a dovednosti do Osady. Stejně tak Igor Bareš. Ten, myslím si, přinesl do chaty i nějaké vybavení. Vlastní obrázky. Takže se spíš inspiroji ve svém dětství a životě a to jsem se pak snažila otisknout do Osady.

Co si lidé na svých chatách vybudují, to je takový otisk té jejich kreativity. Vnímáte to taky tak?

Určitě. Vidím to sama na sobě. Léty jsem se postupně posunula z nuly na sekání trávníku a sběr popadaného ovoce. Takže nabranými zkušenostmi jsem dolezla do prvního patra a jsem zvědavá, kdy dojdu na střechu té chaty.

Ve druhé řadě Osady se vrátíte ke své postavě podnikatele a chataře Petra Južana? Máte rád návraty?

Mně bylo v té naší seriálové osadě u Nižboru dobře. Rád jsem se tam vracel. Hlavně za výjimečnými kolegy. Nikde jinde jsem se v podstatě necítil tak dobře jako na tomto natáčení. Ono je to také tím, že se Osada odehrává v žánru, který je výjimečný, a od autorů je to svébytný počín, který ve mně zanechal hluboký dojem. Dokonce jsem se na Berounsko chtěl vypravit i v zimě, abych měl tu naši osadu jen sám pro sebe. Ale naštěstí jsem tak neučinil, protože by asi na mě padla chmura, kdybych tam viděl ty prázdné chatičky. Stejně jako jsem přemýšlel, jak to muselo být smutné pro lidi za štábu, když ty chaty po natáčení museli zbourat. Zůstala jen jedna jediná, která tam u těch rybníčků původně stála. Moc děkuji za roli v Osadě a jsem rád, že jsem si mohl v tomto seriálu zahrát.

Co nečekaného se vaši postavě přihodí v nové řadě?

Nic není takové, jak to vypadá. A proto je divák od začátku postavou Petra Južana mírně... No, je na něj udělaný takový podvod, který nemůžu a ani nechci prozradit. Není totiž patrné, co se s Južanem přesně děje. Chová se prapodivně, ale proč tomu tak je, to se dozvedí diváci až na konci.

V Osadě se budou zabydlovat noví sousedé. Budete s nimi zadobře?

Naše rodina se s novými sousedy moc neseťkala, abych řekl pravdu. Pár obrazů jsme společně měli, ale nebylo to nic tak úplně zásadního. Je tam jiná dějová linka. Není možné, aby všichni byli dějově provázáni se všemi.

Co pro pohodu v druhé řadě Osady bude dělat vaše postava?

Přivezeme si ovečky. Budeme mít dvanáct ovcí a jak je známo, natáčení se zvířaty a dětmi bývá velkým zážitkem.

Je nějaká praktická dovednost, kterou jste se při natáčení Osady naučil a hodí se vám i v běžném životě?

Mám vystudovanou střední zemědělsko-technickou školu. S dobyt看 umím v podstatě zacházet. Nikdy jsem se tím neživil, ale blízko ke zvířatům a vůbec k přírodě jsem zůstal. Ale jinak nejsem manuálně zručný, takže vlastně všechno, i řízení auta, obstarává v Osadě moje seriálová manželka.

RYBÁKOVI A FRANĚK

„Doufám, že i v druhé řadě zůstala pověstná pohoda. Důležité je, aby takový dojem měli i diváci. Každá postava v seriálu dělá, co může, ale nadáním přizpůsobit se něčemu nebo někomu dalšímu se liší. Ale všem jde o pohodu, i když si pod slovem pohoda každý představuje mnohdy něco úplně jiného.“

IVANA CHÝLKOVÁ

„Radek Bajgar mi společně s Petrem Kolečkem dali dar, za který jsem jim vděčný. Vlastně ten dar dali celé osadě – tím, že Fraňkovi vložili do rukou opravdu mocnou zbraň proti nepohodě: soukromou psychoterapii. Psychoterapeut v osadě chyběl a je to naprosto logický vývoj. Nikdo jiný než Michal Franěk to dělat nemohl.“

STANISLAV MAJER

„Jana Rybáková je v těžké pohodě, dokud něco nevyvede její maminka. To je pak pro ni nemožné nebyť ve stresu a nabroušená. Každopádně zápletka holek Rybákových se zamotá do ještě větší absurdity než v první řadě. Fantazie scenáristy Petra Kolečka je opravdu nekonečná.“

„A pozor, teď jsem si vzpomněla na jednu změnu: V první řadě jsme trochu bojovaly při natáčení v naší chatce s vosami. Měly u nás hnízdo. V druhé řadě se přestěhovaly do stromu u cesty a tam bodaly kolemjdoucí.“

ŠÁRKA KRAUSOVÁ

IVANA CHÝLKOVÁ

Lucie Rybáková

Seriálovou osadu postavil štáb režiséra Radka Bajgara u Berounky nedaleko Nižboru. A vydržela tam až do natáčení druhé řady. Jaký to pro vás byl návrat?

Jako kdybych se vracela domů, na chatu. Byli tam všichni ti lidé, které znám, chatky byly na svém místě. Takže jako kdybych se vrátila tam, kam patřím.

A vaše definice pohody?

Já nemám žádné definice... Když se cítím hezky, tak je pohoda! Například abych měla pohodu na natáčení, tak se snažím, abych večer nehrála v divadle. Nemusím pak nikam spěchat.

Co do nových dílů připsal scenárista Petr Kolečko vaší postavě?

Tak já jsem v Osadě Lucie Rybáková. A to je žena, která žije sama se svou dcerou, která ji evidentně vychovává, tedy dcera matku, a ta je připravená na jakoukoliv lásku. V jakékoliv podobě. Kdykoliv. To je Rybáková.

Jak vy budete reagovat na nové sousedy, kteří se ve druhé řadě nastěhují do Osady?

Moje interakce s nově přichozími není velká. Naprosto minimální. Asi proto, že máme chatku co nejdál od nich.

Taková chatová osada, to je malá uzavřená komunita, mikrosvět sám pro sebe. Bylo vám v něm dobře?

Myslím, že každý člověk žije v nějaké bublině. Obklopujeme se lidmi, se kterými sdílíme podobné názory, máme podobný pohled na věc. Malé komunity, mikrosvěty jsou standardní součástí našich životů. Nejsem výjimkou. Také si vybírám okruh lidí, ke kterým konvenuji. A to má svoje pozitivita. Je mi s nimi hezky.

Je nějaká chatařská dovednost, kterou jste si osvojila při natáčení a je pro vás praktická i ve vašem soukromém životě?

Bohužel moje postava není vystavena žádným manuálním činnostem. Jediné, co jsem v Osadě dělala, bylo barvení velikonočních vajíček. To bylo zábavné. Vejce běžně nebarvím, rukama nic nevytvářím. S oblibou říkám, že mám ruce jenom na jídlo a na mávání. Takže ne, nenaučila jsem se žádnou dovednost, kterou bych si vzala do života.

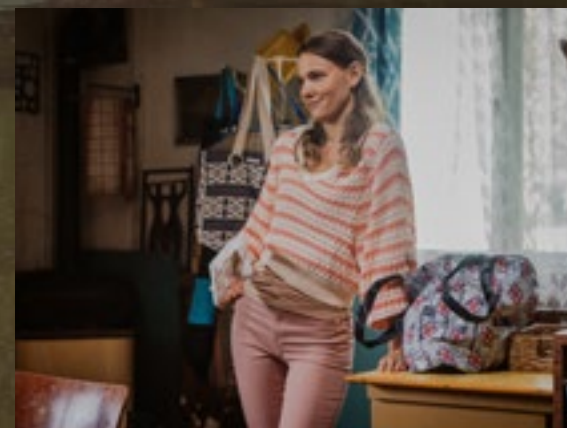
Osada je seriál pro celou rodinu a ve vysílání měl a od září bude znovu mít na ČT1 rezervované páteční večery. Máte vy nějaký oblíbený den v týdnu, kdy chcete být se svými blízkými?

Jsem šťastná za každý večer s rodinou a je mi jedno, jestli to je pátek, nebo pondělí. Kdykoliv jsme spolu, tak jsem ráda. V televizi jsem premiéru první řady Osady neviděla, protože jsem tehdy mívala představení v divadle, ale pouštěla jsem si ji zpětně v iVysílání. Ten seriál mě i jako divačku zajímal a bavil.

S jakou emocií jste se vracela do okolí Nižboru, do seriálové chatové osady Záhoří?

Bylo to zvláštní. Ačkoliv uběhly od natáčení Osady skoro dva roky, jako by se vůbec nic nezměnilo. Když se vrátíte v reálném životě po zimě na chatu, vždycky vás tam něco překvapí. Zahrada je po podzimu plná listí, větvi a zarostlá a chvíli to trvá, než ji člověk zpacifikuje do původního stavu. Tady jsme ale přijeli do Osady a všechno bylo stejně krásné jako před dvěma lety. Možná jen autobus, ve kterém vařil catering, změnil stanoviště, jinak bylo všechno na svém místě, jako bychom tam byli včera. Měli jsme pocit, že se vracíme domů. To bylo hezké.

Jak to máte s návraty v reálném životě?

Ráda se vracím a ráda se mám kam vrátit. Mám více domovů – v Praze, se svým mužem na statku u Orlíku a chatu. Všude to miluju a ráda se tam vracím. Krásný je také vždycky návrat po letních prázdninách do Divadla na Vinohradech. Během roku už je člověk unavený z toho, jak je tam stále zavřený ve tmě, i když už venku začíná být třeba hezky. V září to divadlo,

ŠÁRKA KRAUSOVÁ

Jana Rybáková

když do něj člověk poprvé vkročí, zavoní líčidly, kostýmy, starým dřevem. Člověk se nadechne a řekne si: Ach, tady jsem vlastně taky doma... A začne se těšit na práci.

V Osadě musí být pohoda. Jaká je vaše definice toho slova?

Nemám pohodu závislou na okolí, prostředí. Zjistila jsem, že si ji musí člověk udělat uvnitř sebe. Jde to pak kdekoliv a kdykoliv, ale nedaří se mi to vždycky. Jsem celkem nervák a jsem nervózní nebo v napětí, i když pro to není vlastně objektivní důvod. Podvědomě si v sobě vytvářím tlak i ve dnech, kdy mám volno nebo dovolenou, že musím stihnout, udělat, neprošvihnout... Vzbudím se a už mám v sobě pocit stresu. Soustřeďuju se teď na to, abych si tyhle chvíle uvědomila. Pak zastavila to napětí a nahradila ho uvolněním, pohodou. Někdy se to daří.

A co vás naopak zaručeně dostane do nepohody?

Pokud se už probudím v nepohodě, rozhodí mě ledacos. Když se mi podaří dostat se do pohody, jsem celkem nerozhoditelná a dokážu vyfiltrovat leccjaký stres.

Taková chatová osada, to je mikrosvět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Je to jako partnerství, když je dusno, tak se nedá doma vydržet. O takový mikrosvět v Osadě se musí osadníci starat trochu jako o manželství. Snažit se vše v přátelském duchu vykomunikovat, jinak je zle. Vedle rozčileného souseda nechce nikdo odpočívat! Ovšem svého souseda si nevybíráš, tak jako svého životního partnera, tím je to osadnictví asi těžší!

STANISLAV MAJER

Michal Franěk

Návraty vyvolávají emoce. Které to byly ve vašem případě po návratu do seriálového Záhoří?

V zásadě velmi pozitivní emoce. Radost z toho, že se zase vidíme a že se vracíme na to kouzelné místo s pastvinami a s pestrým vodním životem, které se v návaznosti na světlo a denní dobu nádherně proměňuje. Vděčnost za další práci a těšení se na léto ve velmi inspirativním prostředí.

Jak to máte vy s návraty v reálném životě?

Záleží na okolnostech. Jsou návraty, které můžou být značně depresivní a zbytečné. Ale jsou i situace, kdy je třeba si říct: Tak, chlapečku, a teď si to dej znovu a líp.

Jak moc se budou osadníci snažit o pohodu v Záhoří ve druhé sérii?

Tak, jak to umí jen oni. Myslím, že nadále pojedou ve svém stylu. „Tady bude pohoda, i kdybychom se u toho měli pozabíjet.“

Jakou vy máte definici slova pohoda?

To je velmi individuální a může to znamenat leccos. Od velmi hlasité a početné společnosti až po osamělé čumění na vlny oceánu. Ale v zásadě mi slovo pohoda dost vadí a působí na mě trochu zatuchle a odpudivě.

U kterých osadníků bude Michal Franěk v podnájmu tentokrát? Nebo už bude mít v Záhoří vlastní nemovitost?

Tak samozřejmě pro soukromou psychologickou praxi je třeba seriózní ordinaci a tu taky mít bude. Ale nadále platí, že Michal Franěk zůstává tou nejsmutnější a nejosamělejší postavou v Záhoří.

Taková chatová osada, to je mikrosvět sám pro sebe. Jaké jsou pro vás plusy a minusy života v takové komunitě?

Řekl bych, že fenomén chataření jde u nás v určitých vlnách, které souvisí s generacemi a taky s politikou nebo ekonomickou situací. Za socialismu to byl útek k určitému druhu svobody. Možná by se to i dalo nazvat strkáním hlavy do písku. Budováním a hrabáním si toho našeho pověstného českého písečku. A pandemie covidu-19 asi opět nekompromisně potvrdila, jak jsou tyto mikrosvěty pro nás důležité. Je skvělé mít místo, kde je ticho a je slyšet jen vítr v korunách stromů. Ale myslím, že bychom v těch našich mikrosvětích neměli stavět zdi, ploty a plůtky příliš vysoké. Možná bychom je nemuseli stavět vůbec. Ale je to samozřejmě složitá otázka.

JEDEN DŮVOD, PROČ SE PODÍVAT NA DRUHOU ŘADU OSADY...

„Protože prostě chcete. Je to naposled, co nám naše barevná skupinka lidí odvypráví své nečekané příběhy. Mně se po nich rozhodně bude stýskat.“

PAVLA BERETOVÁ

„Protože je to Osada přece!“

PETRA NESVAČILOVÁ

„Druhá řada je ještě o cihlu šílenější než ta první. V Osadě není normálně realisticky uchopený žádný charakter. Všichni jsou svým způsobem vykloubení. A právě to z tohoto seriálu dělá žánrově výjimečnou věc.“

IGOR BAREŠ

„Důvod diváci první řady znají a pro nově příchozí: Osada je milá, vtipná, oddechová, absurdní. Je to úsměvné zavátí odcházejícího léta a letní nálady.“

ŠÁRKA KRAUSOVÁ

„Pokud se někomu líbila první série, je dost pravděpodobné, že se mu bude líbit i druhá.“

STANISLAV MAJER

„Spojuje se hodně věcí, kvůli kterým stojí strávit čas s Osadou. Krásná příroda, krásná atmosféra, režie, dramaturgie, text, herci, herečky, kostýmy, masky, střih, zvuk a legranda!“

JOSEF POLÁŠEK

„Na natáčení byla vždycky pohoda a klid. Myslím, že přesně s klidem a pohodou se bude na další sérii Osady koukat ideálně. V Osadě se řeší tolik věcí, že člověk při sledování jednoduše zapomene na svoje vlastní problémy a může aspoň na ten páteční večer trochu vypnout hlavu.“

KAROLÍNA LEA NOVÁKOVÁ

„Protože první série byla jen začátek.“

FILIP FRANTIŠEK ČERVENKA

ZAJÍMAVOSTI

Režisér Radek Bajgar přespával během natáčení ve svém obytném voze jednak proto, že se mu tam líbilo, a také aby ušetřil čas s dojížděním. Zřejmě vytvořil rekord v kempování na jednom místě, když během dvou sezon strávil v osadě více než dvě stě nocí.

Hned za letadla se intenzitou hluku zařadily žáby, které pravidelně začínaly kvákat vždy po povelu „akce“.

Radek Holub si v první řadě vyřezal náčelnickou hůl. Rekvizitáři ji po dvou letech našli a dali mu ji i do Osady II.

Při natáčení první řady bojovaly ženy Rybákovy s vosami, které měly u jejich chaty hnízdo. Na druhou řadu se vosy přestěhovaly do stromu u cesty a tam útočily na kolemjdoucí.

Během natáčení obrazu v chatě Srovnalových pokácela vichřice před očima štábu devět obrovských stromů.

Po celou dobu žil v Osadě bobr, který postupně pokácel čtyři stromy a vykopal tunel v hrázi rybníka. Jelikož byl odhalen před dokončením tunelu, nepodařilo se mu vypustit rybník, což měl v úmyslu.

Během druhé sezony neumožňoval hluk letadel startujících z Ruzyně natáčet téměř 35 % času. V první sezoně byl covid, takže to bylo lepší.

Chaty ve fiktivní osadě Záhoří byly postaveny pro účely natáčení, ale architektovi se tak povedly, že o ně byl veliký zájem na realitním trhu. Oblast nižborských rybníků je ale chráněná, a tak bylo místo vzorně revitalizováno a navráceno přírodě.

Scenárista Petr Kolečko se během psaní a následného natáčení stačil čtyřikrát zamilovat, třikrát rozejít a jednou oženit. Není proto divu, že druhá série Osady je mnohem více o vztazích.

Herečka Petra Nesvačilová hrála postavu Heleny Rubalové těhotná. Umně to maskovala, ale ke konci natáčení už to pro ni nebylo jednoduché. Její seriálový partner Radek Holub přes covid také slušně přibral. Když spolu jednou seděli na lavičce během pauzy v natáčení, naklonila se k němu a řekla: „Lásečko, my jsme to řeznictví neměli kupovat...“

OSADA

SCÉNÁŘ: PETR KOLEČKO, MARTIN ŠIMÍČEK

REŽIE: RADEK BAJGAR

STŘIH: BORIS MACHYTKA, MICHAL HÝKA

KAMERA: VÁCLAV Tlapák

ZVUK: ROMAN ČAPEK, PAVEL BREJCHA

HUDEBNÍ SKLADATEL: JIŘÍ HÁJEK

ARCHITEKT: DAVID DUBENSKÝ

KOSTÝMY: MIRKA ZLATNÍKOVÁ

PRODUCENT: PETR ERBEN

KREATIVNÍ PRODUCENT ČT A DRAMATURG: JOSEF VIEWEGH

VÝKONNÁ PRODUCENTKA ČT: MONIKA EFFENBERGEROVÁ

HRAJÍ: PAVLA BERETOVÁ, MARTIN MYŠIČKA, PETRA NESVAČILOVÁ,
RADEK HOLUB, IVANA CHÝLKOVÁ, STANISLAV MAJER, JANA PLODKOVÁ,
JOSEF POLÁŠEK, EVA LEINWEBEROVÁ, IGOR BAREŠ, IVANA UHLÍŘOVÁ,
MAREK DANIEL, ŠÁRKA KRAUSOVÁ, FILIP FRANTIŠEK ČERVENKA,
KAROLÍNA LEA NOVÁKOVÁ, KRISTÍNA SVARINSKÁ A DALŠÍ

KONTAKT PRO MÉDIA

Míchal Antoš

+420 735 715 719

michal.antos@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2023

www.ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE

www.ceskatelevize.cz/ePress

<https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C>

pavel.kral@ceskatelevize.cz

